

arbejdsløshedsforsikringsloven er den også gal. På linje med fjernelsen af 18-års-grænsen i funktionærloven bør den tilsvarende aldersgrænse selvfølgelig også fjernes i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Også reglerne om halve dagpenge til unge er udtryk for en klokkeklar forskelsbehandling. Dette forsvares af partierne bag de senere års arbejdsmarkedsreformer med, at det angiveligt skulle nedbringe ungdomsarbejdsløsheden. Problemet er bare, at denne påstand ikke har hold i virkelighedens verden.

I øvrigt finder en tilsvarende diskrimination sted af de unge i kontanthjælpssystemet.

Hvad angår forskelsbehandling på grund af handicap, retter lovforslaget kun delvis op på problemerne. For det første er det uklart, i hvor stor udstrækning, der kan stilles krav til arbejdsstederne om tilpasning af arbejdspladserne til folk med forskellige former for handicap. For det andet er der et problem med hensyn til folk med psykiske handicap. De er godt nok omfattede af lovforslaget, men i lov om kompensation til handicappede i erhverv er der kun tale om fysisk handicappede. Det må betyde, at denne lov skal rettes til.

Den største mangel i lovforslaget er dog den mangelfulde klageadgang. Hvis loven mod forskelsbehandling skal virke efter hensigten, er der brug for et klageorgan, der kan være til hjælp for de mennesker, der føler sig udsat for forskelsbehandling.

Sidste år blev der taget hul på denne problematik. Beskæftigelsesministeren bøjede sig efter 1 års tovrækkeri en lille smule. Det blev til det smålige kompromis, at Institut for Menneskerettigheder i dag fungerer som klageorgan i sager om forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse.

En tilsvarende klageadgang findes ikke for folk, der af andre grunde, f.eks. alder, handicap og seksuel orientering, udsættes for forskelsbehandling.

Dette savner en logisk forklaring, og reelt er der tale om en anden form for forskelsbehandling, nemlig en forskelsbehandling mellem forskellige gruppers klageadgang.

Derfor har Enhedslisten stillet ændringsforslag, så klageadgangen kommer til at gælde for

alle grupper, der udsættes for en eller anden form for forskelsbehandling.

Et *andet mindretal* i udvalget (DF) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Til § 1

Af *et mindretal* (EL), tiltrådt af *et mindretal* (SF og KD):

1) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 8 a, stk. 1, udgår ordene »på grund af race eller etnisk oprindelse« og ordene »uanset race eller etnisk oprindelse«.«
[Klageadgang ved al forskelsbehandling]

Bemærkninger

Til nr. 1

I lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet omhandler § 8 a muligheden for at klage over forskelsbehandling eller repressalier som følge af krav om ligebehandling til Institut for Menneskerettigheder.

Men denne klageadgang er afgrænset til udelukkende at handle om sager, hvor forskelsbehandlingen finder sted på grund af race eller etnisk oprindelse. En tilsvarende klageadgang findes ikke for folk, der af andre grunde, f.eks. alder, handicap og seksuel orientering, udsættes for forskelsbehandling.

Dette savner en logisk forklaring, og reelt er der tale om en anden form for forskelsbehandling. Nemlig en forskelsbehandling mellem forskellige gruppers klageadgang.

Derfor er lovforslaget her foreslået ændret således, at klageadgangen gælder for alle de i loven nævnte årsager til forskelsbehandling.